

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Urtos/1/2025
Identifikačné číslo spisu:	4019200282
Dátum vydania rozhodnutia:	25.02.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Martina Zeleňáková
Funkcia:	súdca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:4019200282.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Martiny Zeleňákovvej a sudcov JUDr. Dušana Szabóa a JUDr. Dušana Krč - Šeberu, v trestnej veci odsúdeného E. C., o ne/osvedčení sa v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, na neverejnom zasadnutí konanom 25. februára 2025 v Bratislave, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 28. januára 2025, sp. zn. 1Ntc/23/2019, takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku napadnuté uznesenie zrušuje a súdu I. stupňa ukladá, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Nitre (ďalej aj ako „krajský súd“ alebo „súd prvého stupňa“) uznesením z 28. januára 2025, sp. zn. 1Ntc/23/2019 (ďalej len „napadnuté uznesenie“) podľa § 68 ods. 2 Trestného zákona rozhodol tak, že odsúdený E. C. (ďalej tiež „odsúdený“ alebo „sťažovateľ“) sa v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, uloženého mu rozsudkom Krajského súdu v Nitre z 30. septembra 2015, sp. zn. 1Ntc/27/2015 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26. januára 2016, sp. zn. 4Urtost/5/2015 neosvedčil, a preto zvyšok trestu odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky a 8 (osem) dní vykoná.

2. Súd prvého stupňa v napadnutom uznesení uviedol, že odsúdený bol uznesením Krajského súdu v Nitre zo 16. septembra 2019, sp. zn. 1Ntc/23/2019 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 12. novembra 2019, sp. zn. 4Urtost/8/2019 podmienne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Krajského súdu v Nitre z 30. septembra 2015, sp. zn. 1Ntc/27/2015 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26. januára 2016, sp. zn. 4Urtost/5/2015 vo výmere 10 (desať) rokov a 6 (šesť) mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia s tým, že mu bola určená skúšobná doba na 5 (päť) rokov, zároveň povinnosť neodkladne sa zamestnať v skúšobnej dobe a preukazovať počas jej plynutia probačnému a mediačnému úradníkovi zdroj svojich príjmov a bol mu tiež nariadený probačný dohľad na 3 (tri) roky a v rámci neho zákaz pohybu a pobytu mimo územnosprávny obvod okresu Levice a tiež nariadená kontrola technickými prostriedkami.

3. Krajský súd v napadnutom uznesení ďalej poukázal na obsah priebežných správ a záverečnej správy probačného a mediačného úradníka, hodnotenie odsúdeného zo strany jeho zamestnávateľa, odpis registra trestov odsúdeného, lustráciu v evidencii priestupkov a lustráciu Sociálnej poisťovne a uviedol, že podľa lustrácie z centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov má odsúdený evidovaných 22 záznamov od 29. júla 2020 do 13. mája 2024, z toho 16 priestupkov na úseku cestnej premávky a 6 všeobecných priestupkov, za ktoré mu boli ukladané pokuty od 10,- do 100,- EUR, pričom počas plynutia probačného dohľadu od 18. novembra 2019 do 18. novembra 2022 sa dopustil celkom 9 priestupkov na úseku cestnej premávky, pričom aj napriek upozorneniu probačného a mediačného úradníka spáchal priestupky v štyroch prípadoch. Krajský súd taktiež uviedol, že odsúdený páchal priestupky na úseku cestnej premávky aj po skončení probačného dohľadu, a to v troch prípadoch a po upozornení a opakovanom poučení vyšším súdnym úradníkom Okresného súdu Levice 2. februára 2024 spáchal ďalšie tri priestupky, pričom prvý už 14. februára 2024.

4. Súd prvého stupňa preto dospel k záveru, že odsúdený zásadným spôsobom porušil podmienky skúšobnej doby podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, keďže priestupkov sa dopustil tak počas plynutia skúšobnej doby, ale aj počas plynutia probačného dohľadu, navyše napriek upozorneniam probačného a mediačného úradníka na jeho povinnosť viesť bezúhonný život. Krajský súd tiež poukázal na odsúdenie odsúdeného nemeckým súdom Amtsgericht Offenbach am Main z 10. decembra 2023, sp. zn. 1110 Js 87114/23 291 Cs pre trestný čin krádeže z 10. februára 2023, za ktorý bol odsúdenému uložený trest - pokuta v počte 50 s výškou jednotlivej pokuty 15,- EUR a uviedol, že aj toto odsúdenie bráni záveru o vedení riadneho života. Keďže odsúdený v skúšobnej dobe nevedel riadny život, krajský súd napadnutým uznesením vyslovil, že sa odsúdený v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody neosvedčil a nariadil mu vykonať zvyšok trestu odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky a 8 (osem) dní v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

5. Po vyhlásení napadnutého uznesenia odsúdený podal sťažnosť, ktorú odôvodnil písomne podaním z 30. januára 2025 uvádzajúc, že bol odsúdený rakúskym súdom s tým, že po štyroch rokoch výkonu uloženého trestu odňatia slobody bol na ďalší výkon trestu proti svojej vôli preložený na územie Slovenskej republiky napriek tomu, že bol v danom období prihlásený na pobyt v Nemecku, čím boli porušené jeho práva, keďže jeho rodina žije v Nemecku. Odsúdený ďalej uviedol, že priestupky spáchal neúmyselne, zároveň nešlo o priestupky vážneho charakteru, pričom ich spáchanie ľutuje. K spáchaniu priestupkov doplnil, že sa často ponáhlal do zamestnania, aby neprišiel o prácu a po ceste musel pozbierať partiu, keďže ako jediný má vodičské oprávnenie. Navrhol preto, aby mu bola predĺžená skúšobná doba podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody s tým, že sa bude pravidelne hlásiť na súdom určenom policajnom zbore.

6. K sťažnosti odsúdeného sa písomne vyjadril prokurátor Krajskej prokuratúry Nitra, ktorý uviedol, že ju posúdil ako nedôvodnú, poukazujúc pritom na odôvodnenie napadnutého uznesenia, s ktorým sa stotožnil. Navrhol preto, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky sťažnosť odsúdeného podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku ako nedôvodnú zamietol.

7. Spisový materiál bol predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej aj ako „najvyšší súd“) na rozhodnutie o podanej sťažnosti 13 februára 2025.

8. Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku Pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán
a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a
b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

9. Podľa § 194 ods. 1 písm. b), prvá časť vety, Trestného poriadku Ak nezamietne nadriadený orgán sťažnosť, zruší napadnuté uznesenie, a ak je podľa povahy veci potrebné nové rozhodnutie, uloží orgánu, proti ktorého rozhodnutiu sťažnosť smeruje, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

10. Najvyšší súd na základe riadne a včas podanej sťažnosti, ktorú podala oprávnená osoba, podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému podal odsúdený sťažnosť, ako aj konanie tomuto výroku napadnutého uznesenia predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného je dôvodná, aj keď z iných, ako odsúdeným uvádzaných dôvodov.

11. Podľa § 68 ods. 2 Trestného zákona Ak podmienene prepustený viedol v skúšobnej dobe riadny život a plnil uložené obmedzenia a povinnosti, súd vysloví, že sa osvedčil; inak rozhodne, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby, že zvyšok trestu vykoná. Ak sa odsúdený nachádza vo výkone trestu odňatia slobody, súd rozhodne tak, aby výkony trestov odňatia slobody nasledovali plynule za sebou.

12. Pri rozhodovaní o tom, či sa odsúdený v skúšobnej dobe osvedčil, alebo či mu má byť nariadený výkon trestu, musí súd vždy skúmať, či odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život alebo nie. Vedením riadneho života sa vo všeobecnosti rozumie stav, kedy odsúdený dodržiava právny poriadok a ďalšie základné normy občianskej spoločnosti, plní si svoje povinnosti voči štátu a spoločnosti, nezneužíva svoje práva proti spoluobčanom, nenarušuje občianske spolužitie v mieste bydliska ani v zamestnaní, nedopúšťa sa priestupkov, iných deliktov a trestných činov. (R 22/1987) Jedným zo základných znakov riadneho vedenia života je dodržiavanie právneho poriadku. Ak podmienene odsúdený v skúšobnej dobe závažným spôsobom poruší právne normy najmä tým, že spácha úmyselný trestný čin, svedčí to spravidla o tom, že sa neosvedčil. (R 19/1976).

13. Otázku splnenia podmienok pre rozhodnutie súdu o osvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe s uloženým probačným dohľadom podľa § 52 ods. 1 Trestného zákona nemožno zužovať len na skúmanie riadneho života odsúdeného počas skúšobnej doby a splnenie súdom uložených obmedzení a povinností (§ 51 ods. 3, ods. 4 Trestného zákona), nakoľko by sa strácal rozdiel medzi podmienčným odkladom výkonu trestu odňatia slobody podľa § 49 Trestného zákona a podmienčným odkladom výkonu trestu odňatia slobody s probačným dohľadom podľa § 51 Trestného zákona. Dodržiavanie podmienok probačného dohľadu je nevyhnutným predpokladom pre rozhodnutie o osvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe. Závažné porušenie podmienok probačného dohľadu, prípadne sústavné menej závažné porušovanie podmienok probačného dohľadu zo strany odsúdeného, je naopak dôvodom na rozhodnutie o neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe [rozhodnutie najvyššieho súdu publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod číslom 58/2016).

14. Z predloženého spisu súdu prvého stupňa sp. zn. 1Ntc/23/2019 vyplynulo, že odsúdený bol uznesením Krajského súdu v Nitre zo 16. septembra 2019, sp. zn. 1Ntc/23/2019 (ďalej len „uznesenie o podmienčnom prepustení“) podľa § 66 ods. 1 písm. b), ods. 2 Trestného zákona podmienene prepustený z výkonu trestu odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov a 6 (šesť) mesiacov, ktorý mu bol uložený rozsudkom Krajského súdu v Nitre z 30. septembra 2015, sp. zn. 1Ntc/27/2015 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26. januára 2016, sp. zn. 4Urto/5/2015, a ktorý odsúdený v čase podmienčného prepustenia vykonával v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Odsúdenému bola podľa § 68 ods. 1 Trestného zákona určená skúšobná doba na 5 (päť) rokov, v rámci ktorej mu bola podľa § 51 ods. 4 písm. k) Trestného zákona uložená povinnosť neodkladne sa v skúšobnej dobe zamestnať a počas jej plynutia preukazovať probačnému a mediačnému úradníkovi zdroj svojich príjmov. Zároveň mu bol podľa § 68 ods. 1 Trestného zákona nariadený probačný dohľad na 3 (tri) roky a v rámci neho mu bol podľa § 51 ods. 3 Trestného zákona uložený zákaz pohybu a pobytu mimo územnosprávneho obvodu okresu Levice. Sťažovateľovi bola tiež podľa § 68 ods. 1 Trestného zákona nariadená kontrola technickými prostriedkami, a to osobným identifikačným zariadením a zariadením na určenie polohy kontrolovanej osoby podľa § 4 a § 6 zákona č. 78/2015 Z. z. o kontrole výkonu niektorých rozhodnutí technickými prostriedkami a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 12. novembra 2019, sp. zn. 4Urtost/8/2019 sťažnosť prokurátora Krajskej prokuratúry v Nitre proti uzneseniu o podmienčnom prepustení odsúdeného podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietol.

15. Odsúdený bol z výkonu trestu odňatia slobody podmienene prepustený 18. novembra 2019, čo

vyplývalo z Potvrdenia o podmienčnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody vystaveného Ústavom na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou z 18. novembra 2019. Skúšobná doba podmienčného prepustenia odsúdeného tak v súlade s § 68 ods. 1 Trestného zákona začala plynúť od 18. novembra 2019 a uplynula 18. novembra 2024.

16. Zo skráteného výpisu odsúdeného vyplýva, že predpokladaný koniec trestu odňatia slobody pripadal na 27. novembra 2022, teda v čase jeho podmienčného prepustenia mal odsúdený z uloženého trestu odňatia slobody vykonať ešte 3 (tri) roky a 8 (osem) dní.

17. Najvyšší súd v zhode so záverom, ku ktorému dospel krajský súd, konštatuje, že pokiaľ ide o dodržiavanie podmienok probačného dohľadu, sťažovateľ tieto priebežne plnil. Odsúdený sa zamestnal od 2. decembra 2019 a aj aktuálne je zamestnaný v spoločnosti ALMA3, s.r.o. so sídlom Levice, Vajanského 5A, čo potvrdzuje lustrácia Sociálnej poisťovne. Sťažovateľ spolupracoval s probačnou a mediačnou úradníčkou, dodržiaval dohodnuté termíny a na probáciu sa dostavoval pravidelne, probačnej a mediačnej úradníčke preukazoval svoj zdroj príjmov, rešpektoval obmedzenie zákazu pohybu a pobytu mimo územnosprávneho obvodu okresu Levice, čo potvrdzuje Záverečná správa probačnej a mediačnej úradníčky Okresného súdu Levice z 30. novembra 2022, sp. zn. 24Pr/79/2019. Možno teda konštatovať, že odsúdený podmienky probačného dohľadu dodržiaval.

18. Vo vzťahu k odsúdeniu sťažovateľa súdom Amtsgericht Offenbach am Main rozhodnutím z 10. decembra 2023, sp. zn. 1110 Js 87114/23 291 Cs, právoplatným 20. februára 2024, pre trestný čin krádeže, ktorý odsúdený spáchal 10. februára 2023 najvyšší súd uvádza, že dokazovaním vykonaným krajským súdom na verejnom zasadnutí nebolo spoľahlivo preukázané, že odsúdený v skúšobnej dobe podmienčného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody spáchal trestný čin, ktorý je trestným činom aj podľa práva Slovenskej republiky.

19. Krajský súd správne poukázal na § 7b ods. 2 Trestného zákona, podľa ktorého Právoplatné odsúdenie súdom iného členského štátu Európskej únie v trestnom konaní sa na účely trestného konania zohľadní rovnako, ako keby bolo vydané súdom Slovenskej republiky, ak bolo vydané pre čin trestný aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, avšak nebol dôsledný v tom, aby zisťoval, či skutok, ktorý odsúdený spáchal 10. februára 2023, je trestným činom aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, keďže táto skutočnosť bez ďalšieho z odpisu registra trestov nevyplyva. Bolo preto povinnosťou krajského súdu si cestou Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (§ 488a ods. 2 Trestného poriadku) zabezpečiť predmetné rozhodnutie (prípadne aj ďalšie potrebné informácie) a na základe popisu skutku v ňom uvedeného posúdiť obojstrannú trestnosť. Záver krajského súdu o spáchaní trestného činu odsúdeným v skúšobnej dobe podmienčného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, ktorého spáchanie by bolo možné podľa § 7b ods. 2 Trestného zákona pri rozhodovaní o osvedčení sa odsúdeného, resp. nariadení výkonu zvyšku trestu odňatia slobody zohľadniť, preto nie je možné považovať za preukázaný.

20. Pokiaľ ide o spáchanie priestupkov počas plynutia skúšobnej doby podmienčného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, z lustrácie Centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov vyplývalo, že odsúdený v skúšobnej dobe podmienčného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody spáchal celkom 21 priestupkov, a to: 29. júla 2020 (nepoužil bezpečnostné pásy), 16. októbra 2021 (použil vozidlo, ktoré nemožno prevádzkovať v cestnej premávke), 17. októbra 2021 (technický stav vozidla), 4. decembra 2021 (nerešpektovanie opatrení v súvislosti s ochorením COVID-19), 3. februára 2022 (vozidlo bez povinnej výbavy), 24. februára 2022 (prekročenie rýchlosti), 29. marca 2022 (porušenie zákazu vjazdu), 13. apríla 2022 (nemal pri jazde predpísané doklady), 17. mája 2022 (prekročenie rýchlosti), 27. mája 2022 (technický stav vozidla), 2. augusta 2022 (jazda bez povinných dokladov), 3. septembra 2022 (prekročenie rýchlosti), 21. novembra 2022 (prekročenie rýchlosti), 25. decembra 2022 (jazda bez platných dokladov), 10. januára 2023 (porušenie zákazu státia), 29. januára 2023 (nerešpektovanie dopravnej značky), 14. februára 2024 (prekročenie rýchlosti), 8. marca 2024 (prekročenie rýchlosti), 6. apríla 2024 (jazda bez potrebných dokladov), 22. apríla 2024 (porušenie zákazu státia), 13. mája 2024 (porušenie zákazu vjazdu). Len pre úplnosť je potrebné ešte dodať, že

odsúdený má evidovaných 22 priestupkov, avšak skutok zo 4. decembra 2021 je celkom zjavne evidovaný duplicitne, čo potvrdzuje čas a miesto jeho spáchania, ako aj totožnosť čísla pokutového bloku.

21. V tejto súvislosti najvyšší súd uvádza, že aj opakované páchanie priestupkov na úseku cestnej premávky menšej závažnosti (aj keď ide o pomerne často sa vyskytujúci jav v občianskej spoločnosti), bráni záveru o „riadnom vedení života“, keďže podmienkou takéhoto záveru je dodržiavanie právnych predpisov, teda všeobecne záväzných a všeobecne akceptovaných pravidiel správania sa, (a to aj na úseku cestnej premávky).

22. Nie je možné pritom prehliadnuť, že odsúdený bol 2. februára 2024, na podnet krajského súdu z 19. januára 2024, vyššou súdnou úradníčkou Okresného súdu Levice poučený o jeho povinnosti dodržiavať právny poriadok Slovenskej republiky bez výnimky a zároveň o tom, že množstvo ním spáchaných priestupkov má vplyv na posudzovanie jeho neosvedčenia sa už v priebehu skúšobnej doby podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, pričom odsúdený po tomto poučení v krátkom časovom úseku od 14. februára 2024 do 13. mája 2024 (tri mesiace) spáchal ďalších päť priestupkov na úseku cestnej premávky, a to prvý len krátko po predmetnom poučení. Aj táto skutočnosť potom nasvedčuje tomu, že odsúdený nie je len nedisciplinovaným vodičom, ale nie je ani ochotný svoje správanie zmeniť a právne predpisy na úseku cestnej dopravy dodržiavať.

23. Za nie nevýznamnú skutočnosť tiež najvyšší súd považuje fakt, že odsúdený bol doposiaľ 17-krát (poznámka - nepočítajúc posledný záznam - rozhodnutie súdu Amtsgericht Offenbach am Main z 10. decembra 2023, sp. zn. 1110 Js 87114/23 291 Cs) súdne trestaný, pričom vo výkone trestu odňatia slobody bol opakovane a jedenkrát bol z výkonu trestu odňatia slobody podmiennečne prepustený.

24. K obrane odsúdeného, že sa často ponáhlal do zamestnania, aby neprišiel o prácu a po ceste musel pozbierať partiu, keďže ako jediný má vodičské oprávnenie, najvyšší súd poznamenáva, že odsúdený časť priestupkov na úseku cestnej premávky spáchal počas dňa, resp. vo večerných hodinách, čo uvedenú obranu odsúdeného spochybňuje (napr. 29. júla 2020 o 18.40 hod., 16. októbra 2021 o 21.55 hod., 24. februára 2022 o 13.00 hod., 17. mája 2022 o 18.21 hod., 27. mája 2022 o 22.00 hod., 3. septembra 2022 o 13.39 hod., 21. novembra 2022 o 15.54 hod., 25. decembra 2022 o 23.30 hod., 14. februára 2024 o 14.39 hod.), navyše odsúdený sám priznal, že párkrát priestupok spáchal aj s vlastným motorovým vozidlom, čo vyplynulo zo Zápisnice o výsluchu odsúdeného na Okresnom súde Levice z 2. februára 2024. Každopádne však ani „náhlenie sa do práce“ nemôže ospravedlniť časté porušovanie, aj keď menej závažné, právnych predpisov, keďže sťažovateľ súc si vedomý rizika, že takýto postup môže brániť záveru o „riadnom vedení života“, a teda mu môže privodiť nariadenie výkonu zvyšku trestu odňatia slobody, si musí svoje pracovné povinnosti zariadiť tak, aby neboli spojené s porušovaním právnych predpisov.

25. Odhliadnuc od spáchania nie malého počtu priestupkov v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, krajský súd nemal, ako to už bolo vyššie uvedené, dostatočný podklad pre záver o spáchaní trestného činu sťažovateľom v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, preto najvyšší súd napadnuté uznesenie postupom podľa § 194 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku zrušil a súdu prvého stupňa uložil, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

26. Úlohou krajského súdu v ďalšom konaní bude zabezpečiť rozhodnutie súdu Amtsgericht Offenbach am Main z 10. decembra 2023, sp. zn. 1110 Js 87114/23 291 Cs. (prípadne aj ďalších potrebných informácií) a v súlade s § 7b ods. 2 Trestného zákona posúdiť, či je možné predmetné odsúdenie zohľadniť aj na území Slovenskej republiky teda, či bolo vydané pre čin trestný aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, respektíve, či je možné skutok v predmetnom rozhodnutí uvedený posúdiť „len“ napríklad ako priestupok (podľa právneho poriadku Slovenskej republiky) a opätovne rozhodnúť podľa § 68 ods. 2 Trestného zákona o tom, či sa odsúdený v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody osvedčil, alebo či je potrebné mu nariadiť výkon zvyšku

trestu odňatia slobody.

27. V novom rozhodnutí krajský súd zároveň odôvodní, akú váhu pri svojom rozhodovaní prikladá spáchaným priestupkom na území Slovenskej republiky vo vzťahu k posúdeniu, či odsúdený v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody ne/viedol riadny život.

28. Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.